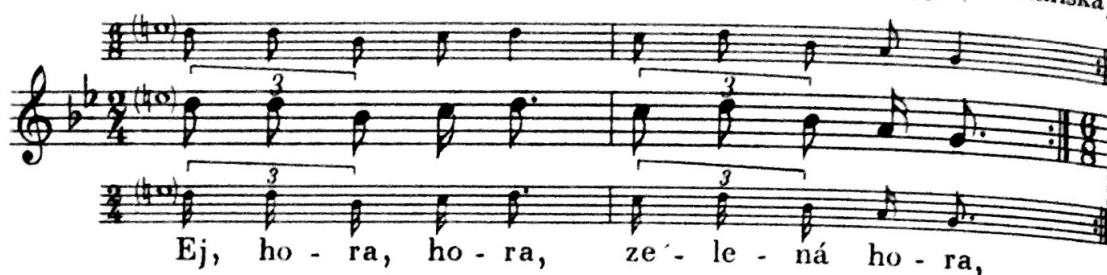


397.

Moderato

M. a K. Royová, [1880, ok. St. Turej], (Nitrianska)



Andante



Ej, hora, hora,
zelená hora,
tam z tej horenky
kdosi ma volá.

Ej, doma, doma
u mej mamičky,
pod k nám, šuhajko,
napást koníčky.

Ej, volá, volá
Anička moja:
pod k nám, šuhajko,
sama som doma.

Nemožem, milá,
dneská k vám prínsti,
mosím si doma
kone napásti.

Koníčky napást,
trávičky nažat;
neni vec možná
všecko vykonat.

Melódia: Bar. 385: Horenka hora, zelená hora — Sl. sp. III 377 — [Sl sp. D 829 — Sl. sp. II 174].

398.

Presto

(J. Kohút, [1880])





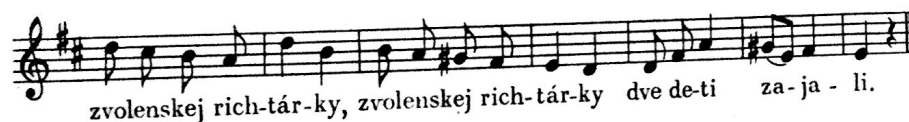
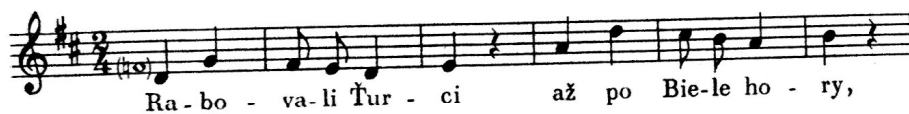
Boli by ma ubili
pre dva snopy jariny,
ale som jim utiekou
do zelenej jedliny.

Boli by ma za rána
pre dva snopy ječmeňa,
boli by ma motykou,
ale som jim utiekou.

Melódia : Cz. 156: Poďme tedy, přátelé, poďme všeci vesele — Cz. 184: Počkaj, diovča, počkaj ty, kým sa naspieť navrátim — Cz. 252: Bola to láska, bola, ej, medzi nami dvoma — Sl. sp. D 948.

399.

(Dr. Em. Hermann), [1880], (Zvolen)



Rabovali Ťurci až po Biele hory,
[: zvolenskej richtárky :] dve deti zajali.

Šudy Katarinku do hintova dali,
[: Ludy Tomášeka :] pod koč uviazali.

A keď oni prišli do ťureckej zemi,
[: Šudy Katarinku :] do svetlici dali.

Šudy Katarinku do vrchnej svetlici,
[: Ludy Tomášeka :] do spodnej temnici.

Šudy Katarinka, má sestra premilá,
[: ak ti bude dobre, :] nezabudni na mňa.